

Í dag spökja tankarnir um, hvat kundi hent, ekki longur. Jón er fegin um, at hann bert er sjúkrameldaður í fyra vikur, og tí aftur kann fara til arbeiðis og venja við Víkingi innan alt ov leingi.

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

– Er tað so álvarsamt, hugsaði eg. Eg skilti ikki fyrr enn tá, hvussu álvarsom støðan var, sigur Jón Krosslá Poulsen.

Og tá fóru tankarnir í gongd. Jón var í hjálmi, tá ið óhappið hendi, og hóast hjálmurin als ikki sýnir tekin um nakran stóran stoyt, so er Jón kortini sannførdur um, at hjálmurin eigur lívið í honum.

– Eg bleiv við at hugsa, hvat hevði hent, um eg ongan hjálm hevði á. So hevði eg ikki ligið har vakin. So hevði eg ligið onkra heilt aðrastaðni, sigur Jón Krosslá Poulsen.

Skallabrot, heilaskjálvtta og sundurskrætt oyra

Taljan, sum fleyg í heysin á Jón Krosslá Poulsen hendan dagin, má sigast at hava troffið væl. Eingin ivi er um, at vóru umstøðurnar øðrvísi, so kundi taljan gjørt enda á fótbóltsþælaranum úr Vági.

Komin á Landssjúkrahúsið verður Jón fyrst av øllum koyrdur á intensivu deild og sendur í skannaran fyri at kannað, um nakkin ella annað í beinagrindini hevur tikið skaða. Hann verður sendur fleiri ferðir í skannaran hendan dagin, tí ein slíkur brestur kann gera álvarsama skaða á fólk. Og hóast Jón var

heppin í óhappinum, so var smeiturin ikki blíður.

– Teir sendu meg inn at fáa seymað høgra oyra saman aftur, tí tað var skrætt sundir allar vegir, og hekk nærmast í allar ættir, greiðir Jón Krosslá Poulsen frá.

Oyra fekk størsta smeitin, men skallin slapp ikki óskalaður ígjøgnum hendingina.

ongan matarlyst, og vildi spýggja og hvat veit eg. Og eg bleiv við at hugsa um, hvat hevði hent, um eg ikki var í hjálmi, sigur Jón Krosslá Poulsen.

Tankar um, hvat kundi verið, spøktu aftur og aftur teir dagarnar Jón lá á Landssjúkrahúsinum.

– Eg skal vera pápi í summar, og eg bleiv við at hugsa, um eg nú ikki

»Teir siga mær, at eg reisti meg upp og royndi at ganga, meðan blóðið fleyt út høvdinum. Teir stuðlaðu mær síðani út í tún, og har setti eg meg at fáa luft. Og so svímaði eg aftur«

– Teir søgdu, at eg hevði skalla-brot, og ætlaðu at senda meg á Ríkissjúkrahúsið. Men so fekk eg boð um, at brotið var so mikið lítið, at heilivágur ivaleyst kundi fáa tað at vaksa saman aftur, greiðir Jón Krosslá Poulsen frá.

Tá náttina sleppur Jón ikki at hvíla. Hann verður vaktur hvønn tíma, tí hann hevur fingið álvarsaman heilaskjálvtta, og tá er vandamikið at sova ov leingi. Vandikann tá vera fyri, at tú ongantið vaknar aftur.

– Tað var ein tung nátt. Eg hevði

slapp at hitta mítt barn, sigur Jón Krosslá Poulsen.

Tað varð tó skjótt greitt, at Jón sleppur heilskapaður burturúr arbeiðsóhappinum. Sunnudagin eftir arbeiðsóhappið verður hann útskrivaður av Landssjúkrahúsinum og fer aftur til hús. Tá kennir hann seg væl, og øll familjan, ver-familjan og fleiri vinfólk eru komin til Havnar at stuðla unga manninum. Serliga mamma Jón, Mary og daman Petra hava verið um Jón og hjálpt honum við at koma ígjøgnum hendingina.

– Eg kendi meg væl sunnudagin og fór tí heim, har daman og øll familjan var um meg og hjálpti mær. Men beinan vegin fann eg útav, at eg orkaði ikki so væl sum eg helt. Eg mátti fara inn í kamarið og lata hurðina aftur og hvíla høvdið, sum ikki orkaði allan gangin, sigur Jón Krosslá Poulsen.

Hvussu við Víkingi?

Við sær heim fekk Jón antibiotika í tablettformi, men longu náttina til mánadagin gjørdist greitt, at hann ikki tolir hendan heilivág.

– Pínan í maganum var øgilig. Eg dugi ikki at siga, hvør pína var verri – tann í høvdinum ella tann í búkinum, sigur Jón Krosslá Poulsen.

Hann verður tí innlagdur aftur í fyra dagar, tí hann skal hava antibiotika ígjøgnum æðrarnar, og tá verður betur. Men mitt í rokanum hevur Jón føðingardag.

– Eg fekk heilivág innspræning fyra ferðir um dagin. Klokkan 06, 12, 18 og 00. So eg fór heim mikudagin at halda føðingardag við allar familjuni og síðani út aftur á Landssjúkrahúsið, sigur Jón Krosslá Poulsen.

Í dag spökja tankarnir um, hvat kundi hent, ekki longur. Jón er fegin um, at hann bert er sjúkrameldaður í fyra vikur, og tí aftur kann fara til arbeiðis og venja við Víkingi innan alt ov leingi. Og júst fótbolturin er eitt av teimum tingunum, sum festu seg í hugaheimin hjá Jón hasa lötuna á Landssjúkrahúsinum, tá ið hann varnast álvaran í støðuni.

– Eg hugsaði eisini um Víking, tað má eg viðganga. Eg hugsaði, um eg nú ongantið aftur skuldi spæla fótbolt, og um hvat felagið fór at siga, sigur Jón Krosslá Poulsen.

Komin inn á Landssjúkrahúsið bað hann tí Petru ringja til liðskiparan og siga frá støðuni.

– Teir hava verið ógvuliga stuðlandi og hóast eg missi teir fyrstu dystirnar í komandi kappingarári, so gleði eg meg til at fara í ljósabláu tryggjuna, tá eg komi fyri meg aftur, sigur Jón Krosslá Poulsen.

BARBARA@SOSIALURIN.FO